

De kapper

Ten tijde van het kostenonderzoek door de NZa naar de tarieven binnen de mondzorg werd door toenmalig voorzitter van de (K)NMT Rob Barnasconi vaak de vergelijking gemaakt met het bedrag dat de Nederlander per jaar uitgeeft aan de kapper. De kosten van de kapper overstegen destijds de kosten van wat gemiddeld werd uitgegeven aan de tandarts. Waarschijnlijk gaat deze vlieger nog steeds op. Ik moest hier weer aan denken, toen ik onlangs een uitspraak las van de rechtbank Gelderland. In deze uitspraak in een civiele procedure stond de vraag centraal of de kapper in deze procedure als zelfstandige werkzaam was of als werknemer. Deze vraag dient zich ook regelmatig aan bij de wijze waarop de tandarts-zzp'er in de alledaagse praktijk actief is. In eerdere columns heb ik daar al aandacht voor gevraagd. De bij die gelegenheden aangehaalde uitspraken, denk aan het 'Deliveroo-arrest', stelde in de regel dat er sprake was van aanwezigheid van een dienstbetrekking. De uitspraak van de rechtbank Gelderland

geeft tot mijn verbazing weer een nieuwe wending aan deze ontwikkeling. In de betreffende casus werd door de kappers en kapsters een stoel gehuurd van de eigenaar van de kapsalon. De huur was bepaald op veertig procent van het in rekening gebrachte tarief. Ook hier zie ik weer een overeenkomst met beloningsstructuur binnen de mondzorg. De betreffende kapster was vrij in het bepalen van haar werktijden, maar wel binnen de openingstijden van de kapsalon. Ook was er een zekere aanwezigheidsplicht binnen de overeengekomen uren. Enerzijds voor het kunnen bedienen van de vraag van de klanten van de kapsalon en anderzijds voor het verdienmodel van de eigenaar. De tarieven konden door de kapster zelf worden vastgesteld, maar wel binnen de aangeboden prijsrange die de kapsalon hanteerde. Bij beëindiging van de huur- en samenwerkingsovereenkomst door de eigenaar was de kapster van mening dat er sprake was van een dienstbetrekking en dat er recht bestond op een vergoeding wegens beëindiging van deze dienstbetrekking. Tot mijn verbazing kwam de rechtbank tot

het oordeel dat er geen sprake was van een dienstbetrekking en dat de kapster als zelfstandige werkzaam was geweest. Er was een duidelijke keuze gemaakt om niet binnen dienstbetrekking werkzaam te zijn. Alle kaders die binnen de huur- en samenwerkingsovereenkomst waren aangegeven, werden niet gezien als een uiting van gezag, maar aangemerkt als normaal overeen te komen zakelijke afspraken. Wellicht schuilt hierin dan toch nog een kans voor de tandarts-zzp'er, die onder de huidige of toekomstige wetgeving als werknemer wordt aangemerkt? Een kleine bijkomstigheid is dan nog wel, dat er een oplossing wordt gevonden voor de btw-plicht die ontstaat bij verhuur van een behandelkamer. Tijd om deze optie nog eens serieus te onderzoeken. Wellicht is daar bij de volgende knipbeurt weer wat tijd voor.

*Richard Mastwijk
Consultant en partner bij van helder ■*